

בין הרכיבה לחיים עצמם

דברים שכתב אמיר מזור, מתנדב אופניים מחברת 888

הוא לא אמר כלום ופשוט המשיך ללכת אבל לפי המבט בעיניו הרגשתי שהוא מעריך ומודה לי על כך. קשה לומר כמה זמן התחושה הזו שלו תחזיק מעמד, אבל נראה לי שמשונו ניטע אצלו בלב זה בידיים שלו.

דוקטור סוס אמר: "זה לא על מה אלא על מה שיכול להיות".

בתור מתנדבים בדארנא, כל המוטל עלינו הוא להיות שם. וזה הרבה. אנחנו שם כדי לשמש דוגמא, אנחנו שם כדי להראות שלמישהו אכפת מהם, כדי לספק להם לכמה שעות בשבוע מציאות שונה, מעטפת חמה ונורמלית אשר עומדת לפעמים בניגוד מוחלט למה שהם מכירים בבית ובסביבתם הקרובה. אנחנו שם עבור עתיד טוב יותר.

דארנא כשמה כן היא, ביתם, זה בדיוק מה שהיא עושה, בנתינה ענקית ומחממת לב, נותנת לנערים האלו הזדמנות לחיים אחרים.

פרופורציות. פרופורציות. פרופורציות.

אחרי כל רכיבה, בנהיגה בדרך הביתה, אני מהרהר על כמה שהחיים שלי היו קלים בתור נער - הייתה לי קורת גג, שני הורים, ואוכל חם מדי יום.

האם אנחנו לפעמים עוצרים וחושבים - מה צריך יותר מזה? האם אנחנו מעריכים את הדברים הבסיסיים שיש לנו ומוקירים אותם? התשובה שלי היא ממש לא תמיד. הרכיבות מכניסות אותי לפרופורציה. ככל שנעריך את הדברים הבסיסיים שיש לנו, כך נהיה יותר מאושרים.

אסכם ואומר שלרכב עם הנערים, בשבילי, היא הזדמנות פז להעניק לסביבה, לפחות כמו שהייתי רוצה לקבל ממנה בחזרה.

את אודי הכרתי ממש במקרה, הייתי עובד חדש בחברת 888 והיה זה יום פתוח למגוון הצעות התנדבותיות. הלכתי לשמוע. הדוכן הראשון בו נתקלתי היה של "דארנא". אודי ישב עם נציג החברה, הם שאלו אותי אם אני רוכב על אופניים, "בהחלט" אמרתי.

מפה לשם, בשנתיים האחרונות יצא לי להתלוות לעשרות רכיבות ושני מסעות רכיבה דו-יומיים בהם אני מלווה את הנערים של דארנא בסיפוק רב.

אני לא אשכח את המפגש הראשון שלי בו אחד הנערים, אשר חבש כיפה, שיתף אותי כי יש לו חטאים בעברו שהוא נדרש לכפר עליהם. למרות שהסתקרנתי, הנחתי שלא יהיה נכון לשאול מה היו החטאים ופשוט אמרתי לו שלכולנו יש עבר והשאלה מה אנחנו עושים מכאן והלאה.

עליות, נפילות, חבלות... בסוף קמים וממשיכים.

ניתן לעשות הרבה אנאלוגיות בין הרכיבה לחיים עצמם. לא תמיד קל אבל כדי לסיים את המסלול ולהגיע ליעד, צריך לעבוד קשה. לעיתים קשה מאד.

לא כל הנערים מגיעים בכושר. אני זוכר את הרכיבה הראשונה עם נער נוסף, שהתקשה מאד בהתחלה. בירידות הטכניות, ירד פעמים רבות מהאופניים והמשיך ברגל. "למה אתה בכלל רוצה לרכב אתנו?" שאל אותי בזמן שליוויתי אותו.

הסברתי לו שאני שם בשביל לעזור, לתמוך, לסייע ברכיבות ובעיקר - כי אני רוצה. אף אחד לא מכריח אותי.

התחדשנו!

בחדש אפריל אנחנו עוברים לבית החדש במתחם מכללת רופין (עמק חפר). הבית החדש ממוקם בלב אזור כפרי, נעים ופסטורלי. הוא תוכנן על ידינו, בהתאמה לצרכינו, ויאפשר להגדיל את מספר הנערים בפנימיה, ולספק מענה הולם ומכבד להם ולצוות הטיפול-חינוכי.

הבית החדש, בן 3 קומות, יכיל אגף מגורים עם חדרי שינה משודרגים הכוללים שירותים ומקלחת בכל חדר, וכן מטבח, חדר אוכל, פינות ישיבה ומשחק. בנוסף יהיה במבנה גם בית ספר עם כיתות לימוד, חדר מורים, חדרי טיפולים וחדרי לימוד פרטניים. גם בבית החדש של דארנא נמשיך לעשות הכל לשמור על האווירה החמה והצביון המשפחתי והאישי המיוחד אותנו היום, בחבצלת השרון.

טיילנו!

טיול אופניים בן יומיים במדבר

מסע במדבר יהודה שלצערנו נקטע באמצע עקב חשש לשיטפונות.

תרמו לנו באמצעות
"עיגול לטובה"

בכל קניה בכרטיס אשראי הסכום מעוגל לשקל הקרוב וההפרש באגורות מועבר אלינו.

לחצו **כאן** ובחרו "דארנא" או התקשרו *6360

הפיוק של יום רביעי.
אני כל כך אוהבת את הנערים המדהימים האלו. והם כל כך אוהבים את גיל. לצפות באיך שהם מטפלים באוטיסטים שרוכבים, רצים איתם, ליד הסוס, מחזיקים וצופים בהם בכל דקה ושניה. הנערים המופלאים האלו. מלאי חום ואחריות.
הפיוק של יום רביעי.

יום שמתחיל בממתקים של האנושות

נמסנו!

מילים חמות ומפרגנות שקיבלנו בפייסבוק, בעקבות פעילות ההתנדבות שלנו בחוות הסוסים תל-מונד. עדיין לא עוקבים אחרינו? הצטרפו **כאן**.